

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések egyösszeg szerinti.
A nyílt tőr sora 1 korona.

Gyásznapi Sümege.

A királyt temették . . . Gyász, szomorúság a kettős országban. Gyászba borult minden, atyánkat, fenséges uralkodónkat, Magyarország királyát temették el.

Szerte mindenütt, ahol csak sziv dobban, mindenütt zúgtak a harangok, mindenütt, összekulcsolt kézzel, imára nyílt ajkunk, mikor gondolatban elkísértük. Megszűnt élni, atyai szive nem dobban többé, csendesen mereven ott nyugszik a kapucinusok ősi kriptájában hol siri csend, némaság honol, hol megfog nyugodni, ki annyit szenvedett.

Szerte mindenütt, hol ember van, érzés, szeretet honol, a kis falvakban, a nagy városokban szomorúan, meghatottan bucsuztak el boldogult fenséges őrüktől.

Városunk külső képén is borongós gyász, ünnepies hangulat. Az üzletek zárva, az emberek fekete ruhákban sietnek a templomba. A katonaság díszben a plebánia templomban vonul.

Az iskolák gyászünnepélyeket tartottak, a városházán pedig díszközgyűlés volt. A lefolyt ünnepélyekről az alábbi tudósításokban számolunk be.

Az állami népiskolában reggel 8 óra-

kor a rajzteremben gyülekeztek a tanulók. A termet, amelyben gyászszalagos nemzeti zászló hirdette a nemzet nagy gyászt, őfelségének virággal övezett arcképe díszítette. A tanulók imájában Nagy Jolán tanítónő szép felolvasásban méltatta I. Ferenc József nagy alakját s a nemzet nagy veszteségét s gyászt, Darnai László és Csonka Miklós tanulók megható alkalmi verseket szavaltak. Éles Károly igazgató záró bucsuztatóval a tanulók a Himnusszal befejezték a kegyelet megható ünnepét.

A kat. templomban reggel 9 órakor volt az ünnepi gyászmise a királyért. A templomot a hatóságok, az egyesületek, az iskolák, a katonaság és a község teljesen megtöltötte. A rekviem előtt Körtner János káplán felolvasta Hornig Károly biboros püspök pástorlevelét, amely gyönyörű sorokkal főtötte meg a nagy király alakját s a Kegyelet mély érsésével áldozott emlékének. Utána kihirdette Ő eminenciájának rendeletét, e szerint a gyászmise napján az iskolák gyászünnepet tartanak, a harangok pedig 3 napon délben és este fél óráig zúgnak hirdetik a nemzet gyászt. A misét Kis Piusz apát Körtner János és Végh József dr. segédletével mutatta be az Urnak.

Az állami reál iskolában Dehény József reál iskolai tanár méltatta szép beszédben boldogult királyunk érdemeit, érnyeit.

A városházán díszgyűlés volt, hol Lukonich Gábor dr. gyönyörű beszédben emlékezett meg szeretett királyunkról és ajánlotta, hogy emléke jegyzőkönyvbe vétessék. Krisztinkovich József pedig ajánlotta, hogy Lukonich dr. beszéde egész terjedelmében jegyzőkönyvbe irattassék.

Az izr. templomban szintén gyászistentisztelet volt hol megjelentek Farkas István járásunk főbírája, Lukonich Gábor dr. főorvos, Darnay Kálmán kir. tanácsos, az előjáróság és még számosan. Gellért Mór halotti éneke nyitotta meg a gyászistentiszteletet, utána Pleitter dr. rabbi magas szárnyalású beszédben emlékezett meg dicső uralkodónkról, majd a magyar zsidóság háliját ismertette a fenséges gondolkodású uralkodóval szemben. A tartalmas szép szónoklat után ismét Gellért Mór kántor „Ha az Isten kedveseinket c. gyász dalt énekelte. Az ének után Pleitter dr. rabbi imát mondott a boldogult királyért és ezzel a gyászistentisztelet véget ért.

Az üzletek zárva voltak, az utcán ünneplőben öltözött emberek jártak, hisz szomorú ünnep ez, temették a magyar királyt.

Délben és este zúgtak a harangok hirdették a dicső király távozását. Elköltözött őseihez, ott fekszik mereven a kapucinusok bécsi kriptájában.

Folytatás . . .

(Még mindig a megírandó könyvből)

Irta: Németh Böske.

Furcsa, hogy most szeretem ezt a gondolatot, egyszer majd lesz könyvem . . .

Most mindent úgy írok, mintha már csak ugyan abban a könyvben látnám viszont. E sorokat is. Mintha elmerenghetnék egyszer lapjain: Ni, ez vagyok én . . . lám olykor egész csinos dolgokat tudtam összegondolni . . . Vajjon az emberek akik közelemben voltak akkor, érezték-e milyen messzeségben kalandozik az én lelkem?

— És a könnyemet nem tudom elképzelni nélküle. . . Pedig sok-sok ember nem lesz benne akiket ismertem, kedveltem, szerettem, vagy nem állhattam . . . sokan ki-maradnak belőle; vagy csak úgy nagy általánosságban lesz róluk szó, — de nélküle meg sem bírnám írni. . .

Furcsa, hogy valaki így bejöhessen nem akarom írni: betolakodhasson az ember életébe; pláne mikor az illető tán nem is akarja . . . Vagy az is lehet hogy: akarta . . . mint tudom én? . . . Csak az az egy bizonyos, hogy elvitázhatalanul és erősen és állandóan itt van az életemben. . .

S ez még nem volna baj . . . hiszen any-

nyi emberrel találkozunk, akiknek létezéséről csak addig van tudomásunk, amíg bucsuzóban kezet nem szoritunk velük . . . aztán már mintha soha nem is lettek volna s meggy mindegyik a maga útján tovább. . . Vannak aztán olyanok is, akik valamivel maradandóbb nyomot hagynak hátra a lelkünkben . . . néha-néha szívesen, vagy haragosan megemlítjük a nevüket; aszerint amint éreztünk irántuk akkor amidőn még együtt voltunk velük . . .

Vannak akikre mindig megsajduló szível gondolunk és százszor elsóhajtjuk. Kár hogy így van . . . és nem lehetett máskép. . . És végül vannak, — nem I van valaki: aki direkt egy az életünkkel . . . Olyan meghitten megszokottan és soha — máskép — nem voltam egy hogy hiában van: idő és távolság, vallás, — vagy mással összekötöttség, társadalmi, — kor, — vallás, — vagy vagyonskülömbőség, ezen a dolgon nem bír változtatni. . .

S ha ezek közül csak egy, vagy kettő vagy az összes fentemlített akadályok forognak is fenn; mint nem létezők tűnnek el, két egymásra talált ember között. Olyan puhán és gyorsan olvadnak le, mint a vízbemártott cukordarab ahogy szétesik minden nehézség nélkül. . . Hát ez. . .

Hiába élt, kárba veszett, elhibázott életet sirathat az olyau aki soha a nekivaló alak-

kal nem találkozott itt a világon.

Nem mindig s nem minden embernek adott meg a szerencse, hogy ezt az egyént magának tarisa meg . . . de bárhova kerül is, mégis mindig erősen s elsősorban is magának érzi mindvégig. . .

Sokszor úgyérem, nagyon szeretem az embereket, minden gyarló naiv voltukkal . . . sokszor idegennek érzem magam közöttük . . . sokszor haragszom mindenkire akit létezik . . . de íranta még soha sem tudtam más lenni mint mindig egyforma. . . Pedig annyi: kedves, finom jóra való, derék embert ismerek, meg is érdemlik hogy boldogok legyenek mielőbb az igazi párjukra akadjanak; szívből kívánom nekik. . . Azt hiszem ha vélem összekerülne bármelyik, nagyon boldogtalanok lennének mindketten. . . De az a jó, hogy sokan vagyunk a világon nők és férfiak. . . Választhat mindenki magának.

Némely emberen láttam néha az elkedvetlenedést mikor hasonlót, mondtam neki . . . mások soha nem tudták megbocsájtani az ilyen szavaimat. . . Pedig nem akartam ezzel rossz perceket szerezni senkinek. . .

Majd egyszer, ha kész lesz a könyvem, majd egyszer tán megláthatják mennyire igazam volt akkor. . .

Karácsony a harctéren.

Harmadszor fog nemsokára ráköszönteni a karácsony a frontok véres, halálos világára, harmadszor fog a Szeretet fehérínges, védtelen kis követe végiglebegni a halál és pusztulás retentő tartományain, végigsuhanni az öldöklés óriásai közt.

Kell-e hatalmas szózáttal, szárnyaló szavakkal magyarázni a hősök nemzetének, hogy mivel tartozik fiainak azoknak, akik odakünn döbbenetes hőviharban és a gránátok orkánjaiban a mi karácsonyunkat, a szenvedések szakadatlanágában a mi örömeinket, a poklok tüzeben a mi apró kis karácsonyi gyertyáinkat, szétlő kimart arcokkal a gyermekeink sugárzó arcocskáját védik? A nemzet, amely itthon a maga másik harcát verekszi, e harcnak akármilyen fordulatában is csak büszke alázattal áradó szeretettel gondolhat azokra akiknek fogyhatatlan bátorsága, halállal és szenvedéssel nem törődő nagy elszánt sága nélkül hiába volna itthon minden erő és minden türes.

A magyar királyi honvédelmi minisztérium Hadsegélyező Hivatala és a Magyar Szent Korona Országainak Vörös Kereszt Egyesülete az idén is megszervezi a karácsony a harctéren mozgalmat a harctéri katonák megajándékozására.

A mozgalom együttes vezetősége, mikor kérelmével ismét a nemzet elé lép, egy nagyarányú és hatalmas sikerű akció emlékeztetésnek haláljával és bizodalomával kéri újból a magyar társadalmat, hogy ismét legyen méltó magához és páratlan katonáihoz. Ugyanazt kérjük, amit tavaly, és amint katonáink kemény elszántságát nem tudta kikezdeni a pergőtűznek semmi pokoli ujdonsága, amint őket csak megacélozta és új meg új diadalokra lendítette ellenségeink öngyilkos konoksága, azonképp nem lehet fogyatkozás a nemzet szeretetében, haláljában.

Rendíthetetlen hitünk és reményünk hogy a szívek százszoros erővel fogják visszhangját adni kérésünknek és e viszhang karácsony éjszakáján büszke vallomást, hódolatot és mélyszéges szeretet fog beszélni a véres, havas frontokon azoknak, akiknek köszönhetjük, hogy senki orv keze többé le nem tépheti karácsonyfánkról a győzelem ajándékát. Ezt ők ajándékozták nekünk, ezért nekik tartozunk.

Szíves adományok az országos célra és a helybeli kórházban ápolat katonák karácsonyi ajándékára fordítjuk. Szíves hozzájárulást Bánfi Alajos vagy Scholtz Károlyné elnökökhöz kérjük küldeni.

Az új király.

A magyar nép hagyományos királyhűségét a történelem számos példája igazolja. A harcos, aki felölti legfőbb hadurna palástját, hogy az ellenség őt ölje meg király helyett; klasszikusan jellemzi azt a szinte határtalan, önfeledő szeretettel, mellyel a magyar nép uralkodója iránt viseltetik.

Orgyilkosok a trón örökösének élete ellen törnek és kioltják azt. A megtorlásban elüljár a magyar; a hadüzenet napján legelsőben magyarok ragadnak fegyvert, hogy méltóan megbüntessék a gyilkosokat. Az ország

szívében, Budapesten hangos az élet. Rög-tönzött népgyűléseket tartanak Isten szabao ege alatt és a gaztellen felbőszült szónokok lelkesítik a tömeget, hogy boszulják meg a trón várományosa ellen elkövetett merényletet. A magyar katonák a boszu lángjától bevitve, megfogadják, hogy vérök, élők árán büntetik meg a gyilkosokat. Ég, forr, lázong és készülődik az egész ország a trón védelmére folytatandó harcra.

A magyar ember érzelmeiben és lelkiéletében a trón egyesíti magában mindazokat a jeles tulajdonságokat, melyeket az ország vezetésében, uralkodásában és irányításában szent és sérthetetlen ideálok gyanánt tisztelnek. A magyar alkotmányban a király a törvényhozó tényező legmagasabbja, akinek szentesítéséről függ minden törvényünk. A magyar közéletben pedig a király fenköli személyét mélyszéges hódolattal, igaz szeretettel veszik körül.

Amióta I. Ferenc József királyunkat Budavárban Szent István koronájával megkoronázták, az egész monarchiában nem voltak hűségesebb alataivalói, mint a magyarok. Egész élete során végigkísérte a bölcs uralkodó magyar népének rajongó szeretete, amely még örök pihenőhelye előtt sem fordul meg, hanem a nagy veszteség fölötti mély fájdalommal tovább él szívünkben, ahová emlékezete eltörölhetlenül bevésozott.

Meghalt agg királyunk és örökébe a fiatal Károly király lépett.

Az ifjúság derűje aranyozza most be a magyar trónt. Új király: új rend. A király első szavából az ígért országa nyílik meg előttünk: „Mindent meg akarok tenni, hogy mielőbb elmúljanak a háború áldozatai és borzalmai, újból meg kívánom népeimnek szerezni a béke áldásait.” Az első nagy és kedves szót követi a másik: „Attól a szándéktól indítva, hogy Magamat Magyarország és Horvát Szlavon és Dalmátország királyává mielőbb megkoronáztassam...” „Igy beszél a király — a magyar király!”

A felség e gyönyörű szavainak hallatára lángra lobban sohasem szunnyadó királyhűségünk és örömmel hódolunk meg ifjú királyunk, a legelső magyar ember előtt, remélve, bizva abban, hogy amint már eddig is számos tanujelét adta irántunk való kegyes jóindulatának, ezentúl gondos apja lesz a magyar népnek, mely egy szívvel-lelékkel üdvözli:

„Eljen Károly magyar király!”

A háborukárosította középosztály.

A bőséghez szokott és a pénznek korlátlanul hódoló Európa a hosszan tartó háború által anyagilag rendkívül sokat szenved. Évtizedek megerőltetett munkája sem lesz képes helyrehozni azokat a súlyos veszteségeket, melyeket minden nemzeti vagyon szenved.

Ne ámítsuk magunkat és ne tegyük túl magunkat könnyedén a jövő gondjain: A nagy drágaságot, még a háború szerencsés befejezése után, sem lehet máról hónapra kiküszöbölni. Vétkezik a nép és az idők komolysága ellen, aki ezt a keserű igazságot palástolni igyekszik. Idejekorán meg kell barátkoznunk a tényleges viszonyokkal.

A hosszú háború végtelenül sok kis egzisztenciát tett tönkre, legkivált a középosztály köréből és a középosztályra a háború után sokkal rosszabb jövő vár mint minden más osztályra, mert ezek a háborús károkat sokkal könnyebben kiheverhetik.

Hogy a középosztálynak minő szerep jut a nemzetben, azt mindenki tud-

ja. Jövnök főleg attól függ hogy gazdaság és szegénység ne ütközzenek közvetlenül egymásba, hanem az önálló kisebb egzisztenciák széles rétege ékelődjék közibük. Ezek szolgáltatják a fejlődés legértékesebb tényezőit. Gyengítésök, a szerény és megelégedett, önálló férfiak lekényszerítése a proletáriátus lejtőjére rosszabb következmények járna, mint egy dicstelenül elvesztett háború.

Gondoskodni kell tehát azokról a derék emberekről, akik a haza kedvéért szívesen áldozták fel egzisztenciájukat. Gondoskodni kell mielőbb, nehogy amugy sem erős középosztályunk a nemzet nagy, pótolhatatlan kárára végpusztulásnak legyen kitéve.

H I R E K

— **Kinevezés.** A király Dr. Steiner Lajos hadnagyot az 51. honv. nehéz táborig. társaság s. tisztségét főhadnaggyá nevezte ki.

— **Halálozás.** Tus Antal m. kir. szőlészeti és borászati központi főfelügyelő a tapolcai m. kir. vinceréi iskola igazgatója, f. hó 25-én este 9 órakor, életének 57. évében elhunyt. Temetése mult hó 28-án volt.

— **A sümegi jótékony négyesület** november 30-án délután Kelllemen Károlyné drné elnökletével rendkívüli közgyűlést tartott. Az elnök mély fájdalommal emlékezett meg az ország nagy gyászáról, I. Ferenc József öfelségének elhunytáról s jellemezve uralkodói és emberi nagyságát, kegyelettel áldozott emlékének. Meghódoló szavakkal emlékezett meg IV. Károly király trónra lépéséről, Isten áldását kérte uralkodására, kifejezte azt a reményét, hogy minél előbb meghozza a nemzetük a diadalmas békét. A gyűlés mély megilletődéssel fogadta az elnök beszédét s jegyzőkönyvében megörökíti. Ezután az elnök részletesen beszámolt arról a tevékenységről, amelyet ide menekült székely véreink érdekében kifejtett, jelentette, hogy az elemi iskola szegény tanulóinak lábballire 50 K-át egyéb szükségleteire 10 koronát utalványozott ki, majd javasolt, hogy a katonáknak készitendő meleg ruhára Cserny Mariska polg. isk. igazgatónak 100 koronát adjon az egyesület, az ötödik hadi kölcsönre 1000 K-át jegyezzen. A gyűlés az elnök elszámolást és javaslatát egyhangú helyesléssel elfogadta. Végül megállapították a segitendő szegények jegyzékét s ezzel a gyűlés véget ért.

— **Közgyűlés.** Sümeg község előljárósága ma délelőtt fél 11 órakor közgyűlést tart. A közgyűlés tárgysorozata elég tartalmas. A közgyűlés elé kerülő tárgyak a következők. 1. Iletőségi ügyek tárgyalása. 2. Ötödik hadi kölcsön jegyzése, az 1917. évi községi költségvetés előirányzat bemutatása, az 1915. évi községi közmunka számadása bemutatása. 3. Az alapítványi pénzek mikénti elhelyezése. 4. Havi pénztárvizsgáló bizottsági tagok választása. 5. Számvizsgáló bizottsági tagok választása. 6. A piaci és vásári helypénzszedés jog biztosítása. 7. A mérlegvázi bérbeadása. 8. Dr. Végh József előterjesztése a szent Ferencz rendű szerzet részére tűzifa segély iránt. 9. Az öszvér tenyésztés előmozdítása. 10. Az áll. elemi isk. gondnok átirata a szegény tanulóknak segélyezése iránt. 11. Netáni indítványok.

— **Ideiglenes administrator.** A hadszolgálatra rendelt taliándörögdi plébános helyettesítésére Szabó Domonkos, sümegcsehi káplán küldetett.

— **A városok és községek petróleum szükséglete.** A petróleum-mizériák enyhítése érdekében most talán mégis történik valami. Hír szerint illetékes helyen petróleumközpont létesítését tervezik a készletek egyenletes és igazságos elosztása érdekében. Állítólag a kereskedelmi minisztérium magának tartja fenn a készletek elosztásának irányítását, elsősorban arra fektetvén

sulyt, hogy a városok és községek kapjanak peroleumot. Az a terv különben, hogy a vidéki fogyasztás céljaira szükséges áru mennyiségét is a városok, illetve községek kapják meg és ők gondoskodnak majd a közönség ellátásáról.

— **Meghívó.** Az erdélyrészi menekülteket segítő bizottság f. hó 3-án, vasárnap, d. u. 4 órakor gyűlést tart a városház tanács-termében, melyre a bizottság tagjait tisztelettel meghívom. Tárgy 1) A ruhaneműek vásárlásával megbízottak beszámolója 2) Pénztári jelentés. 3) Hazabocsátás körüli teendők megbeszélése 4) Martos tanár úr jelentésének kiosztása. Sümeg. 1916 dec. 2. Dr. Végh József ügyv. elnök.

— **Rézgálic ügy.** Már megelőző számunkban felhívtuk szőlőbirtokosaink figyelmét, hogy forduljanak a jövő évi rézgálic szükséglet biztosítására a földmívelési miniszterhez — azt már máshol megtették, ime itt adjuk az erre vonatkozó iradást szatmármegyéből. A szatmármegyei hegyközség arra kérte a földmívelésügyi minisztert, hogy biztosítsa jövő évi rézgálic szükségletét. A miniszter válaszában kijelentette, hogy a kérést teljesíti. Németországból ugyanis 400 vagon rézgálic érkezik a tavasszal, ebből minden szőlőbirtokos megkapja a szükségletét. A rézgálic ára körülbelül 650 korona lesz. Az érdekeltek figyelmét ismét felhívjuk a tömörülésre és menjenek mielőbb az illetékes helyre, mert saját érdekük, hogy a jövő évi bortermetést biztosítsák.

— **Katonai-bakkancsokat keresnek a zalai falvakban.** Egy idő óta nagy közkedveltségnek örvend a falusi nép sorában a katonabakkancs. Igen sokan szaggatják a hadikincstár lábbelijét, akiket most a csendőrség igazolásra szólít fel, hogy miként jutottak a kincstári bélyegzővel ellátott lábbelihez. A legtöbb bakkancs a szabadságot vagy ideiglenesen fölmentett bakák lábáról került a nem bakák lábára, mint „uraktól levett” lábbeli. Nagyon nehéz megállapítani ezeknek a nagy kedveltségnek örvendő bakkancsoknak származását. A zalamegyei falvakban s az országutakon csendőrorjáratokon minden gysnus bakkancsra szemelvetnek s ha nem katonára viselője, számon kérik, hogy hol, kitől és miképpen szerezték, és ha nem tudja elfogadhatóan igazolni levettetik a lábáról s megindítják ellene az eljárás. Ugy látszik, komoly oka van a csendőrségi érdeklődésnek s nagyon helyes, ha nem tűrik a kincstár esetleges megkárosítását.

— **Megvizsgálják az utipodgyászt.** A hivatalos lap közölte Kurthy báró rendeletét, amely szerint megvizsgálás alá esnek mindazon az utipodgyászdarabok, — ideértve a katonai személyek által menetlevéllyel nyílt parancs vagy más egyéb utazási igazolvány alapján utipodgyászként feladott köldeményeket, — amelyek a magyar szent korona országainak területén kívül fekvő helyekre és az ország belterületén levő jelentékenyebb helyekre adatnak fel.

— **Kutyák a hadseregnek.** A hadügyminisztérium föl hívást tesz küzzé, amelyben patkányfogásra alkalmas kutyák fölajánlását kéri a közönségtől. A kutyákat a lővőárkok elszaporodott patkányok kiirtására fogják használni. Az ajánlatban az is kitüntette de, hogy a kutyát a háború tartamára, vagy végleg sem bocsájtják-e a katonaság rendelkezésére. Az ajánlatot az alábbi címre kell beadni: K. u. K. Kriegs-und Sanl. ätsbunee-führerkurs, Bécs. VIII. Herbecktrasse 66.

— **A börtönök árának megállapítása** ügyében a kereskedők együttesen tartó gyűlést a járás szolgabírájával. Az árak megállapításaeladó és vevő érdekeinek tekintetbevételeben történt. A cikkek ára az összes üzletekben látható helyen kifüggesztendő és azok be nem tartása a törvény idevonatkozó büntető rendelkezéseit vonja maga után. Az árszabás a napokban már itt lesz minden üzletben.

— **Új pénz.** A jegybank híradása szerint december 18-án kibocsájtják az új ötven koronásokat s dec. 21-én pedig az új egy ko-

ronásokat. Minthogy a papírpénzek csak ideális fejek vannak s a szöveg sem függ össze az uralkodó személyével, az új bankkók s a tervezett képükkel s szöveggel jelennek meg.

— **Nem maximalizálják a bor árát.** Széltében-hosszában bejárta az országot a hír, hogy maximalizálni fogják a bor árát. Ez a hír csak álhír és azok szokták terjeszteni, akik olcsón akarnak összevásárolni, hogy aztán minél nagyobb nyereséggel adhassák tovább.

— **Az új levélbélyegek.** Illelkes helyen úgy nyilatkoznak, hogy tekintettel a papírhányra, nem vonják ki a régi bélyegeket a forgalomból, hanem megvárják, míg elfogynak és azután forgalomba hozzák az új bélyegeket. Az új 15, 70 és 80 filléres bélyegek azonban legközelebb már forgalomba kerülnek; napok kérdése csak, hogy ebből a három bélyegtypusból kibocsássák az új bélyegeket. A régi bélyegek azonban továbbra is érvényben maradnak mindaddig amíg el nem fogy a készlet.

— **Új rekvirálás.** A lisztadagok leszállítását a közéletmezési központ nem a gabonahiánnyal, hanem inkább azzal indokolja, hogy a rekvirálás bizonyos hibák miatt nem tudta feltárni az elrejtett gabonát. Éppen azért tervbe van véve s mihamarabb elkövetkezik egy másik rekvirálás. Ezt is azok a közegek végzik, akik elsőt vezették s hozzájuk kapcsolnak egy fontos tényezőt: a társadalmat. Hivatalon kívül álló társalgalmiszervezetet létesítenek, amelybe mindenkit belevonnak, akik a helyi viszonyokat ismerik s akiknek tekintélye van. Ennek a szervezetnek tagjai majd fölvilágosítják a népet. Az ilyen rekvirálástól, amely egyúttal a nép jogát, érdekét is védi, sikert várnak.

— **Cukrot csak igazolvánnyal lehet szállítani.** A hivatalos lap mai száma rendeletet közöl mely szerint cukrot vasuton, hajón vagy képkocsin Magyarország területén csak szállítási igazolvány mellett szabad szállítani. A szállítási igazolvány kiállítására jogosított elsőfokú közigazgatási hatóságokat a szükséges hivatalos úrlapokkal a Cukorközpont fogja ellátni. A feladasi helyi törvényhatóságoknak területén kívül eső helyre szóló cukorküldeményekre nézve a szállítási igazolványokat kizáróan maga a Cukorközpont állítja ki. Aki cukrot igazolvány nélkül szállít, kihágás követ el és készletét elkobozzák.

— **Újra víz alatt a keszthelyi park.** Alig múlt el a keszthelyiek szerencsétlen állapota a Balaton abnormális magassága vízzel, mely több mint egy éven áradás alatt tartotta a gyönyörű keszthelyi parkot, — s most már megint víz alatt van a park jelentékeny része. Most azonban nem a Balaton áradása, hanem a talajvíz pusztít Keszthelyen és az új árvíz a Hullám és a Balaton-szállodák alsó helyiségeit ismét teljesen ellepte s a park utjain megint lehetetlen a közlekedés. A keszthelyiek az új szerencsétlenségben alapcsővezéssel akarnak segíteni, aminek fogantatására azonban a földmívelési miniszterhez intéznek segélykérőleveleket.

— **Behívják és kiképzik a mezőgazdasági felmentetteket.** Az 1916. évi november hó 30-ig meghosszabított legénységi felmentéseket, valamint azokat a legénységi felmentéseket, melyeket a cs. és kir. hadügy- és a m. kir. honvédelmi miniszter az önnálló mezőgazdákknak és őket a mezőgazdasági üzemből helyettesítő hozzátartozóknak engedélyezett, az 1917. évi március 31-ig meghosszabítják. Mivel azonban a mezőgazdasági munkák a téli hónapokban nagyobb részét szüneteltetik, azokat, akiknek kisebb kiterjedésű birtokuk és csekély számú állatállományuk van, szórványos téli gazdasági munkáikat pedig hozzájárulással is elvégezhetik, katonai kiképzésre 1917. január és február hónapra tényleges katonai, illetőleg népfőlkelési szolgálatra behívják. A tavaszi gazdasági munkák elvégzésére azonban ezek 1917. március 31-ig minden kérelem nélkül hivatalból újból felmentést nyernek. Ilyen katonai kiképzésre főleg az 1889—1898. évi születésűeket vonóztatják be.

MOZI

Az országos gyász miatt a mozi előadásait betiltották. Csak a jövő héten engedélyezték az előadások megtartását: A jövő héten 2 előadás van, pénteken december 8-án és vasárnap december 10-én.

Pénteken a legbájosab amerikai drámák egyike kerül bemutatásra. A *pampák gyönyege*, valamint egy nagyszerű bohózat *A kocavaddsz* kerül bemutatásra a főszerepben a közönség kedvence *Dreher*.

Vasárnap általános közkíváncsra sikerült megszerezni a színháznak a *Vestendei rejtelmet*. Így a közönség óhaja teljesült mert látsszani fog *Psilander*.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gáb

Sirolin
"Roche"
orvosi és háztartási
mindennapi megkezelésére ellen
tüdőbetegségek,
gégehurut,
szamárhurut,
gyermekakórházi ellen.

VESZEK

csak teljes waggon rakományú, kifőzött szá-

ritott

TÖRKÖLYT

jóárban

Ajánlatokat állomásra szllitva kér

Kovács Izidor

Sümeg.

FIATAL EMBER

ügyvéd irodában, mint irnok ál-

lást keres. Bővebbet a kiadóhiva-

talban.

Hirdetéseket

jutányos áron elfogad

a kiadóhivatal.

PAPIR szalvéták

fehér és színes
100 darab K 1:50-től
K 3:50-ig.

Kapható: Horvát Gábor
papirkereskedésében Sümegen.

MŰVESZI LAPOK

nagy választékban kaphatók

Horvát Gábor

könyvkereskedésében

Sümegen

MEGHIVÓ

A Dunántuli Mész- és Téglagyárak Részvénytársaság Sümeg

1916 évi dec. 17-ik napján délelőtt 9 órakor saját irodai

helyiségében tartandó

III. RENDES KÖZGYŰLÉSÉRE.

Zárgysorozat:

- 1) Jegyzőkönyv hitelesítésére, két részvényes kiküldése.
- 2) Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése valamint az 1915 évi zárszámadások előterjesztése.
- 3) Az igazgatóság és felügyelőbizottság részére a felmentvény megadása.
- 4) Felügyelőbizottság újra-választása.
- 5) Esetleges indítványok.

APOILLO

mozgófényképszínház • Ramassetter-utca.

8-án pénteken

A pampák gyöngye

Amerikai dráma.

10-én vasárnap

Általános közkívánatra!

WESTENDEI REJTÉLY

Főszereplő: VALDEMAR PSILANDER Bűnügyi történet 3 felv.